

மனிதன் 4

உடல் 1 : குரல் 4

ஓக்டோபர் 1977

பக்கங்கள் 6 சதம் 40

வந்தோரும் வராதோரும்

கதியற்றேர்

இன்று தமிழ்சூழ்மத்தில், அகதிகளாக — கதியேதும் அற்றவர்களாக வந்திருப்பவர்கள் பல ஆயிரம். தாம் இருந்த வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்படுவதை செயலற் றப் பார்த்திருந்தவர்களும், தமது கால்நடைகள் தம் கண்முன்னேயே இறைச்சியாக வெட்டப்பட்டதையும், ஏன் தம் உடன் பிறந்தோர் சற்றத்தோர் துண்டாடப்பட்டதையும், செய்வதறியாது பார்த்து நின்று தடுமாறி ஒடிக் கம்மவர் வழகுத் தாயகமே சிற்கது என உணர்ந்து தமிழ்மீழ் வந்திருப்பவர்கள் ஏராளம். உறவினர்களையும் உடைமைகளையும் இழந்து வந்திருக்கும் நம்மவரை ஆதரிப்பதில் தமிழ்முத்தில் இருந்த வர்கள் கட்டிய அக்கறை அளப்பரியது. முகாம் களில் தங்கியிருந்துவர்களுக்கு உணவு, உடை என்பன தந்து உதவியவர்கள் எண்ணற்றேர். கதியற்று வந்த வர்களை ஆதரிப்பதில் முதற்பட்டமான மேற்படி உதவி பாராட்டப்பட வேண்டியது. அதேவேளையில் இரண்டாம் கட்டமாக அவர்கள் மீண்டும் தமது காலிலேயே நிற்கக்கூடியதான் புனர்வாழ்வு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது அவசியமானதும் அவசரமானதுமாகும்.

அகதிகளாக வந்தோர் தொடர்ந்தும் முகாம்களிலேயே வைத்திருக்கப்படுதலே திருப்பிக்குரிய தொன்றல்ல. அவர்கள் தமது காலில் தாம் நிற்பதையே விரும்புகிறார்கள். இந்திலையில் அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கக் காலம் தாந்தத்தப்படுமாயின் அது அவர்களிடையே ஒரு விரக்கியைக் கொற்றுவித்து மீண்டும் அவர்களை சிறீலங்காலிற்கே செல்லத் தூண்டுவதாயமையும். மேலும் தற்போது உணவு, உடைகொடுத்து உதவுவர்களும் கூட காலம் செல்லசெல்ல சோர்வது தவிர்க்கமுடியாததாகும். எனவே அகதிகளாக வந்துள்ளவர்களை ஏதோவொரு துறையில் அமர்த்தி அவர்கள் அத்துறையில் தொடர்ந்து நிலைபெறும் வரையில், உணவு, உடை முதலியன் கொடுத்துதவுதல் அத்தியாசியமானது. உதாரணமாக விவசாய நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்தப்படும் அகதிகளுக்கு அவர்களின் அறுவடைக் காலம் வரையாது உதவி வழங்குதல் இன்றியமையாதது. இந் நடவடிக்கையானது துரிதமாக்கப்படவேண்டியது மிக அவசியம். ஏனெனில் பருவ காலம் தப்பிவிடுமாயின் மீண்டும் அடுத்த

சிங்கள் இன வெறியர்களின் வன்முறை களால் பாதிக்கப்பட்டு உயிர்களை இழந்து, உடல் உறுப்புக்களை இழந்து, உயிருக்கும் மேலான கற்பை இழந்து, உடமைகளை இழந்து, ‘அகதிகள்’ என்று முத்திரையிடப்பட்டு தரை மார்க்கமாகவும், கடல் மார்க்கமாகவும், வான் மார்க்கமாகவும் பல தமிழ் மக்கள், சிறீலங்காவிலிருந்து தமிழ் ஈழத்திற்கு வந்தார்கள்.

முதலில் நாம் வந்தவர்களைப்பற்றி சற்று நோக்குவோம். இந்தக் கலவரத்தின்போது பாதிக்கப்பட்டவர்களில் ‘அகதிகள்’ என்ற பெயரோடு தமிழ் ஈழத்திற்குள் வந்தவர்கள் ஏறத்தாழ 30,000 பேர். இவர்களில் ஏறத்தாழ 5000 தொடக்கம் 6000 வரையானேர் தமிழ் ஈழத்தில் உறவினரோ நிலங்களோ அற்றேர் ஆவர். இவர்களே உண்மையர்கள் கடியற் றேர். இவர்களில் பெரும்பான்மையினர் மலையகத் தமிழராவர் அதாவது இலங்கையில் வாழும் 10 லட்சம் மலையகத் தமிழர்களில், பாதிக்கப்பட்டவர்களாக வந்தது கிட்டத்தட்ட 6000 பேர் மட்டுமே. இவர்கள் கூட பாதிக்கப்பட்டவர்களாக வரும்போது மலையகத்தின் பகுதிகளிலிருந்து வரவில்லை. மாருக இவர்கள் கலவரத்தின் மூன்னரே மலையகத்திலிருந்து இடம் பெயர்க்கப்பட்டு கெக்கிராவை எழவிசிப்பிட்டியா, கலேவலை(தம்புல்லை) போன்ற இடங்களில் கூஙிக்கு அல்லது குத்தகைக்குக் கமம் செய்து வந்தவர்களாகும். இப்படிப்பட்ட 4500 பேர் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்கான முகாம்களில் தொடர்ந்து தங்கியிருந்தனர். ஆனால் இப்போதோ முகாம்களில் 3224 பேர் மாத்திரம் எஞ்சியள்ளனர். ஏறத்தாழ 1000 பேர் சமூகசேவைத் தினைக்களத்தினர் கொடுத்த 350 ரூபாவை வாங்கிக் கொண்டு சொந்த இடத்துக்கோ அன்றி வேறு இடத்துக்கோ சென்றுள்ளனர்.

இதுவரை சமார் 60 பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் மாத்திரம் தனிப்பர்களால் காணிகளில் குடியேற்றப்பட்டுள்ளன. இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் 5 முகாம்களிலும் கிளிநொச்சியில் 7 முகாம்களிலும் வவனியா, மன்னர் முகாம்களிலும் தங்கியிருந்தவர்கள். பூநகரியிலிருந்து சமார் 400 பாதிக்கப்பட்டவர்களை மன்னர்ப் பேரவை உறுப்பினர் பொறுப்பேற்றுச் சென்றிருக்கிறார்.

இதற்கிடையில் ஒரு விசித்திரமான சம்பவமும் நடைபெற்றிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் பாதிக்கப்பட்ட சிங்களமக்கள் நாகவிகாரையில் முகாமிட்டிருந்தனர்.

ஓக்டோபர்

உலகில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கிய புரட்சி, 1917 ஓக்டோபர் புரட்சியாகும். இப்புரட்சி ருசியாவில் மாபெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதுடன் மனித சமுதாய வரலாற்றில் ஒரு புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. மார்க்சியக் கொள்கைகளை உலகில் முதன் முதலாக நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தது இப் புரட்சியே. “தனியுடமை முறை தான் நடைமுறைக்குச் சாத்தியமானது; பூரண சமூக வடமை முறை கொள்கையளவிலேதான் இருக்க முடியுமே தவிர நடைமுறையிலிருக்க முடியாது,” என்று கருதியவர்களுக்கும் கருத்துப் பரப்பியவர்களுக்கும் இப்புரட்சி சாவமனிக் கடித்து. 60 ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த இப் புரட்சி ஒடுக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளின் சக்தியை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டியது. மனிதன் மனிதன் சரண்டும் முறையை உலகில் ஓழித்துக் கட்டுவதற்கு அது முதற்படியாக அமைந்தது. முதலாளித்துவத்திற் கெதிரான சோஷவிசப் பாச்சையை இது உருவாக்கியது. உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் சோஷவிச முறை ஏற்பட அது முன்னேடியாக அமைந்தது.

இவ்வொக்டோபர் புரட்சியின் இன்னேரு முக்கியத்துவம் யாதெனில் சோஷவிசப் புரட்சி எவ்விதமாக அமைவேண்டுமென அது காட்டிய வழியோமாகும். முற்றிலும் ருசிய நாட்டைப் பின்பற்றிய முறையிலே எல்லா நாடுகளிலும் புரட்சி நடைபெற வேண்டுமென்பது அவசியமற்று என்றாலும், சோஷவிசப் புரட்சியைப் பொறுத்தவரையில், அது எங்கு நடைபெற்றிருக்கும், புரட்சியை வெற்றிபெறச் செய்ய எல்லோருக்கும் பொதுவான சில முறைகள் பின்பற்றப் பட வேண்டியது அத்தியாசியமாகும். மார்க்சிய

1 → வந்தோரும் வராதோரும்....

ஆரம்பத்தில் அங்கு 30 தொடக்கம் 40 பேர் மட்டுமே காணப்பட்டனர். ஆனால் 19-ம் திகதி இவ்வெண்ணிக்கை 150 ஆக அதிகரித்தது. போயா தினமான 24-ம் திகதியோ இவ்வெண்ணிக்கை 250 ஆக உயர்ந்து விட்டது. இதன் காரணம் அகதிக்ட்காக அரசாங்கம் வழங்கிய 350 ரூபாவே என்னாம்.

நாகவிகாரை முகாமில் மக்களின் எண்ணிக்கை அதுகின்றன என்று பொலிசார் அரசாங்க அதிபரிடம் முறையிட்டனர். இதன் பின் அச்சிங்கள் மக்களுக்கு அதிகசுவுகள் வழங்கப்பட்டன. அவர்கள் உணவுப் பண்டங்கள் எப்போதும் தயாராயிருந்தன. அரசாங்கம் அவர்களது புனர் வாழ்வுக்கு 350 ரூபாவைக் கொடுத்தது. அதன் பின்னரும் அவர்களது புனர் வாழ்வு அதே முகாமிலேயே தொடர்கின்றது. இதுமட்டுமல்லாமல் இவர்களின் ‘நிர்க்கதியன் நிலையைப்பார்க்க பெளத்த காங்கிரஸ் ஒரு குழுவை அனுப்பியுள்ளதாம்.

நிற்க, இம்முறை நடாத்தப்பட்ட இன் ஒடுக்களின் போது தமிழ் ஈழத்திற்கு வராத தமிழர்களை பொதுவாக இரண்டு பிரிவுகளில்லடக்கலாம்.

1. வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்டோர்.
2. வன்முறையால் பாதிக்கப்படாதோர்.

முன்னேரில், அதாவது, வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்டும் தமிழ்மூல் வந்து சேர்ந்தோரில் ஒரு பகுதியினர் சிங்கள அரசினால் (திட்டமிட்டுத்) தடுக்கப்பட்டுள்ளனர்; மலைக்குத் தமிழரில் ஒருபகுதியினர் வடக்கு-கிழக்கில் தாம் மேலும் கொடிய ஏகாதிபத்திய சுரண்டலுக்குள்ளாவோம் என அஞ்சிவராதிருந்தனர்; இன்னேரு பகுதியினர் தமிழ்மூத்தில் தாம் விரும்பும் உயர் நிலையில் தம் பொருளாதாரத்தை அமைத்துக் கொள்ள முடியாதெனத் தயங்கி வராது விட்டிருக்கின்றனர்.

வாதப்படி பொதுவுடமை என்பது சமூக வரலாற்றின் இறுதிக் கட்டமூம் தவிர்க்க முடியாத கட்டமூம் என்றாலும் அது ஏற்பட வேண்டியதற்கான களம் தானாக உருவாகாது. அது புரட்சி மனப்பான்மை கொண்டோரினால் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அத்தகைய சமுதாயம் புரட்சியினால் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை ஓக்டோபர் புரட்சி எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

“உலக நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் மார்க்சியவாதத்தைத் தீர்த்து முதலாளித்துவ ஆசிக்கம் ஒரு காலத்திற்கு நடைபெறவது தவிர்க்க முடியாதது. முதலாளித்துவப் புரட்சியின் மூலம் இந்தக் காலப்பகுதி ஏற்படுத்தப்பட்டு அது தனது ஒட்டத்தை ஒடி முடிக்கும் கட்டக்கிலேயே சோஷவிச சமுதாயம் உருவாக முடியும்,” என்று கூறிக் கொண்டே போலிச் சோஷவிசவாதிகளான ரூசிய மேன்செவிக் கட்சியினரின் சந்தர்ப்பவாதத்தை முறியடித்து. மார்க்சம் லெனினும் வெளிப்படுத்திய தொடர்ப் புரட்சியின் அவசியத்தை நிலைநாட்டியது இப் புரட்சியாகும். சார்மன்னன் வீழ்ச்சியுடன் அதிகாரத்தைக் கவர்ந்து கொண்ட மென்செவிக் கட்சியினரால் ஆனால் நபரை மாற்ற முடிந்த தேயொழிய சமூகத்தை மாற்ற முடியவில்லை. இதற்குக் காரணம் மென்செவிக்குகள் ரூசிய வின் குழ்நிலையை உணரவுகளாயிருந்தனர். மென்செவிக்குகள் மேற்கு ஜிரோப்பிய சோஷவிசவாதிகளின் கருத்துக்களான சட்டர்திபான் எதிர்க்கட்சிப் புரட்சிமூலம் அல்லது, சீர்திருத்தங்களின் மூலம் சமூகமாற்றம், மற்றப் பார் ஞமன்றக்கட்சிகளுடன் ஒத்துழைப்பும் விட்டுக் கொடுத்தலும், தொழிற்சங்கங்கள்

புரட்சி

மூலம் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் போன்ற கருத்துகளில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். ரூசியாவின் அசியல்-சமூக குழ்நிலைகள். மேற்கு ஜிரோப்பிய அரசியல்-சமூக குழ்நிலையிலிருந்து மாறுபட்டவை என்பதை அவர்கள் உணரத் தவறிவிட்டனர். மேற்கு ஜிரோப்பிய சோஷவிசுக்கள் கருதிய புரட்சிக்கான குழ்நிலைகள் முற்றிப்பழக்கும் வரலாற்காக குழ்நிலைகளின் முயற்சி விரக்கியிலேயே முடிவிட்டது. புரட்சிவாதக் கட்சியினரால் நாட்டுக்கேற்பட புரட்சிக்கான குழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டு புரட்சி மூலம் மாற்றத்தைக் கொண்டுவர முடியுமென்ற போல்செவிக்குகளை வெற்றி கண்டனர்.

இலங்கைத் தீவின் இடதுசாரிகளும் மென்செவிக்குகளைப் போன்று தாம் செயற்பட்டதனால் தான், தங்கள் முயற்சிகள் சமூக மாற்றத்தைக் கொண்டுவராது மலட்டுத் தனத்தில் முடிந்தன என்பதை உணர்வார்களா?

1 → கதியற்றேர் .. .

பருவ காலம்வரை வைத்துப்பராமரிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும்.

அகதிகளுக்கு நிவாரணமளிப்பதில் சிறீலங்கா அரசு மிகவும் பாரப்பட்சமான முறையில் நடந்து சொன்ன சிறது. தமிழ் அகதிகளுக்கும், மிகச் சிலரான சிங்கள அகதிகளுக்கும் இடையில் பலத்த பாரப்படச் சுட்டு மீது அரசு மிகவும் பாலகேவை ஊழியர்களுக்குக் கூட்டளைகள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளனர். மேலும் பிரஜா வரிமை பற்றி நிருபிக்க முடியாதோருக்கு எவ்வித புனர்வாழ்வு வசதிகளும் செய்து கொடுக்கக் கூடாது எனவும் பணிக்கப்பட்டுள்ளது எனினும் அயல் நாட்டு அரசு எமக்கு ஏதும் உதவிசெய்யும் என எதிர்பார்ப்பதை விடுத்து பாதிக்கப்பட்டோர்க்கான உதவிகளை அவர்கள் தம் காலில் நிற்பதற்கான வாய்ப்புக்களை, நடை மூலம் வழங்குதல் அவசியமாகும். எனவே அகதிகள் நிவாரணத்தில் அக்கறையுடைய சகல இயக்கங்களும் நம் உடன் பிறப்புக்களின் நிவாரணத்துக்கு வழி கோலும் வகையில் துரிதமாகச் செயல்படவேண்டும் என வலியுறுத்துகிறேன் மனிதன்.

பகுதி I இலிருந்து.....

காலத்திற்குக் காலம் நடந்து வரும் இன ஒடுக்கற் கலவரங்களால் அளப்பரிய சேதக்திற்கு உள்ளாகின்ற தமிழ் மக்களாகிய நாம் தமது நிலைபைப் பாதுகாக்க என்ன செய்ய வேண்டும்? “ஓர் உண்மையான சோசலிச் சமுதாயத்தை மழு இலங்கைத் தீவிதும் உருவாக்கினால், அப்போது இன, மத, சமூக, வேறுபாடுகள் ‘இரா’ என்ற கூறி, அதற்காக உழைப்பதா? அண்மைக் கால அர்சியல் நிகழ்வுகள் அவதானிக்கும்போது அவ்வாருள ஓர் அரசாங்கம் தீவி முழுவதிலும் ஏற்படுவது அருகினில்லை என்பது தெரிகிறது. ஆகவே நாம் ஒரு சோசலிச் தமிழ் சமுத்தை அமைக்க வேண்டும். ★

அதன்பின் சோசலிச் தமிழ் சமுத்திலிருந்து தீவி அடங்கிலும் சோசலிச் முறை வளர வழி செய்யலாம், வரலாற்றை எடுத்துப் பார்த்தால் சோசலிச் நாடுகளிலெல்லாம் எங்காலவது ஒரு பகுதியில் சோசலிச் முறை வெற்றியடைந்துதான் அது மற்றப் பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. சினை, வியட்னம், சோசியத் ருசியா முதலிய நாடுகளின் வரலாறு இதை எடுத்துக் கூட்டுகிறது கொரியாவின் வடபகுதியில் இருந்துதான் தென்பகுதிக்கு சோசலிசத்தை விஸ்தரிக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. ஆசிய நாடுகளில் சோசலிசம் வேறுள்ளுவதற்கு இன விடுதலைப் போராட்டங்கள் பெருமளவு காரணமாக அமைந்தன. சினுவில் யப்பானியருக் கெரான் இன விடுதலைப் போராட்டமும் வியட்னமில் பிரான்சியருக்கெதிரான இன விடுதலைப் போராட்டமும் சோசலிச் வித்து அந்தாடுகளில் ஊன்றி வளரக் காரணமாக அமைந்தன. இலங்கையிலும் அப்படித்தான். இப்போது ஒரு இன விடுதலைப் போராட்டம் ஆரம்பித்துள்ளது. இந்த இன விடுதலைப் போராட்டம் தான் இலங்கையில் சோசலிச் வித்து ஊன்றி நிலைக்களுக்கு அமைய முடியும். ‘நக்கப்படுகின்றும்’ என்று உணர்களிற் மக்களிடையேதான் எவ்வித நக்கக்கள்களும் இடம்பெறுத ஒரு சோசலிச் சமுதாய முறை உருவாக இடமிருக்கும். சோசலிச் முறையை உலக்கங்கும் நிலை

றத்தாழ்வுகள் என்பவற்றை நீக்க நாம் முதலில் முற்பட வேண்டும். அப்போதுதான் எம்முள் ஒற்றுமையும் ஆன்மபலமும் உருவாக முடியும். நாம் ஒருவரை ஒருவர் நக்கும் நிலையில் இருக்கும்போது நம்மை நக்குபவர்களுக்கெதிராக ஒன்று திரண்டெழும் சக்தி ஏற்படாது.

காந்தி தமது விடுதலைப் போராட்டத்தை ஹரிசன இயக்கத்துடனும் கைராட்டினத்துடனும் தான் ஆரம்பித்தார். ஒன்று சமூக இபக்கம்; மற்றது பொருளாதார இயக்கம் சமூக சமத்துவத்தைப் பற்றிப் பார்த்தோம்; இனி பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அடுத்தான நடவடிக்கைகள் என்ன என்று ஆராய்வோம்.

பொருளாதார விருத்தியைப் பொறுத்தவரையில் பலர்பல மாற்று மருத்துக்களைக் கூறுகின்றார்கள். சிங்களப் பகுதிகளில் வர்த்தக நிலையங்களும் தொழிற்சாலைகளும் அமைத்திகுந்த பிரமுஞ்கள் அவற்றை இன்மேல் இங்கு அமைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் இது இங்கு சரண்டல் முறை இன்னும் வளர வழி வகுக்கும். இதனால் தன்மானம் குறைந்த, பாகுபாடு நிறைந்த ஒரு சமுதாய முறை வளருமே யொழிய அந்தியை எதிர்த்து நிற்கும் சோசலிச் நோக்கம் கொண்ட ஒரு சமுதாய முறை வளராது. இதனால் தமிழ் மக்களிடையேயுள்ள பாகுபாடுகளும் ஏற்றத்

‘77 இன ஒடுக்கலீ’ தரும் பிரத்திக்கலீ

— அவதானி —

பகுதி II

நாட்ட முன்னிற்கும் சோசலிச் நாடுகள் இம்முறையை இலங்கையில் நிலைநாட்ட இடமளிப்பதான் தமிழர் இன விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு உதவி செய்யும் (சினுவும் சோசியத் யூனியனும் வட வியட்னமிற்கும், கியூபா அங்கோவாவிற்கும் உதவியது போன்று).

தமிழ் மக்களின் விடுதலையானது எந்தச் சிங்கள ஏகாதி பத்தியக் கட்சியிடமும் பிச்சை வாங்கிப். பெற்றுமியாதது. வட்டமேசை மாநாடுகள்மூலம் மாற்றத்தைக் கொண்டுவர முடியாது ஏமாற்றத்தைத்தான் கொண்டுவர முடியும். ஏகாதி பத்தியக் சிங்களக் கட்சிகளுக்கு அடிவேராக இருப்பது வகுப்புவாதமே. எனவே இவைகள் எமது உரிமைகளை விட்டுக் கொடுப்பதன் மூலம் தமது அடிவேரை அறுத்துக்கொள்ள முன்வரும் என்று என்னுவது மட்டமையிலும் மட்டமையாகும்.

எனவே இச்சோசலிச் தமிழகத்தை அமைப்பதற்கு வழி என்ன? இவ்வழி யின் முதற்கட்டம் என்ன? முதற் கட்டம் ஒரு சோசலிச் சமுதாயம் அமைவதற்கு வேண்டிய அடிப்படைகளை நமது தமிழ்ப்பகுதிகளில் நாம் உருவாக்குவதாகும். சோசலிசப்பயிர் வேரெடுப்பதற்கேற்ப நாம் எமது தமிழக மேடையைப் பண்படுத்த வேண்டும். காதி சமய வேற்றுமைகள், பொருளாதார ஏற்றுமையாக என்ன? இவ்வழி யின் முதற்கட்டம் என்ன? முதற் கட்டம் ஒரு சோசலிச் சமுதாயம் அமைவதற்கு வேண்டிய அடிப்படைகளை நமது தமிழ்ப்பகுதிகளை நமது கரையோரப் பகுதிகளில் உள்ளளவையினால் கட்டுறவு முறையில் மீன்பிடி தொழிலை விருத்தி செய்யவேண்டும்.

தாழ்வுகளும் அதிகரிக்குமேயொழிய குறையா. இதனால் தமிழ்ச் சமூகம் மேலும் பலவீனமான சமூகமாகி தன்மைத்தை அடிமைத் தன்மைத் தானே நீடிக்கும் நிலை ஏற்படும்.

ஆகவே இதைத் தடுக்க கூட்டுறவு முறையில் உற்பத்தி முறைகள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். பரந்தன் பகுதி, வவுனியா மாவட்டம், கிழக்கு மாகாணம் போன்ற சன நெருக்கம் குறைந்த பகுதிகளில் உள்ள நிலங்களிலே சிங்களப் பகுதிகளிலிருந்தும் மலையகப் பகுதிகளிலிருந்தும், வரும் தமிழ் மக்களுக்காவும், மற்றும் தமிழ் மக்களுக்காவும், கூட்டுறவுக் குடியிருப்புகள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். சிறிய அளவிலான கூட்டுறவு முறைகளை ஆரம்பித்துதான் நமது பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்த வேண்டும். இல்லேல் நாடுகூட அந்தியர்களான எதிரிகளின் மத்தியில் “கிபுட்ஸ்” (Kibbutz) என்ற கூட்டுறவுக் கிராமக் குடியேற்றங்களையும் வேறு கூட்டுறவுக் குடியேற்றங்களையும் அமைத்துத் தான் தன்னைப் படிப்படியாகப் பலப்படுத்தியது. இது போன்று நாம் நெசவுத் தொழில், பாய் அடித்தல், கால்நடைவளர்ப்பு மற்றும் சிறு கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்யவேண்டும் மீன்பிடிக்கு போதிய வாய்ப்பு நமது கரையோரப் பகுதிகளில் உள்ளளவையினால் கட்டுறவு முறையில் மீன்பிடி தொழிலை விருத்தி செய்யவேண்டும்.

அகிம்சை ஒத்துழையாமை இயக்கம்

பெயர்த்தவர் : அன்னசாந்தா

சென்ற இதழ்களில்

1971 இல் பாகிஸ்தானில் நடைபெற்ற தேர்தலில் முஜிபுரின் ‘அவாமி லீக்’ கட்சி வெற்றிபெற்றது. இதனால் அச்சமுற் மேற்குப் பாகிஸ்தானியர் தேசியப் பேரவையின் கூட்டத்தைக் காலவரையறையின்றி ஒத்திப்போட்டனர். இதனை எதிர்த்து வங்காளிகள் நடத்திய ஒத்துழையாமை இயக்கத்தால் மார்ச் 5 இல் கிழக்குப் பாகிஸ்தானின் முழு நிர்வாகமும் முஜிபுரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்வந்தது; இராணுவப் பன்வாங்கலுக்கும் வழி வகுத்து.

1971 மார்ச் 7-ம் தேதியானது அகிம்சை ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் முன்னேற்றத்தில் ஒரு திருப்பு முனையாக இருந்தது. இதுவரையும் இயக்கம் ஒருவழிதேடும் அடிப்படையிலேயே நடாத்தப்பட்டது. 7-ந் திகதி டாக்காவில் நடைபெற்ற மாபெரும் கூட்டமொன்றில் உரையாற்றுகையில் இயக்கத்தின் எதிர்கால நடவடிக்கைகளை முஜிபுர் ரஃமான் சுருக்கமாக விளக்கினார். அவர் தங்கள் கோரிக்கைகளைத் தெளிவாகக் கூறினார். அன்று ஐஞாதபதிக்கு அவர்கள் விடுத்த அறை கூவலாவது :

1. இராணுவச் சட்டத்தை வாபஸ் பெறுக
2. படைகளை அவற்றின் முகாம்களுக்கு திருப்பி அனுப்புக
3. இராணுவத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட கொலைகளை விசாரிக்க
4. மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளிடம் அதிகாரத்தைக் கூப்படைக்க

இக் குறிக்கோள்களை அடையும்வரை அகிம்சை ஒத்துழையாமை இயக்கம் தொடரப்படும் என்று முஜிபுர் பிரக்டனப்படுத்தினார்.

ஒத்துழையாமைத் திட்டம்

முஜிபுர் பின்வருவன் அடங்கிய 10 அம்ச ஒத்துழையாமைத் திட்டமொன்றை மக்கள் முன்வைத் தார். அதில் வரிகொடாமையைத் தொடர்தல், பாடசாலைகளையும் கல்லூரிகளையும் பகிள்கிறத்தல், நீதி மன்றங்களைப் பகிள்கிறத்தல், போராட்டத்தை நாட்டின் எல்லா இடங்களிலும் இன்னும் ஆர்வத்துடன் நடத்துவதற்காக நடவடிக்கைக் குழு ஒன்றை அமைத்தல் என்பன அடங்கும். அந்தத் திட்டத்தில் இராணுவ ஆட்சியின் அதிகாரிகளுடன் பூரண ஒத்துழையாமையும் அடங்கும். நாடெங்கும் கறுப்புக் கொட்டுப் பறக்க விடும்படி மக்கள் கோரப்பட்டிருந்தனர்.

மக்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருப்பதால் தன்னுடைய கட்சியே சட்டபூர்வமான அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளதென ரஃமான் திரும்பவும் எடுத்துரைத்தார். “ மேற்குப் பாகிஸ்தானில் நிலையர்ன் உரிமைகளைடாகும் மிகச் சிறுபான்மையினர், ஜனநாயகத்தை இரகசியமாகக் கவிழ்த்து 75 இலட்சம் பங்களாதேஷ் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைக் கவர்ந்து அவர்களை மேற்குப் பாகிஸ்தானின் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக்கியுள்ளனர் ” என முஜிபுர் குற்றம் சுமத்தினார்.

அகிம்சை ஒத்துழையாமை இயக்கம் பூரணமான தாக்கத்தைத் தந்தது. மார்ச் 11ல் ‘டோன்’ நாளிதழ் எழுதியது : ‘ஷேக் முஜிபுர் ரஃமானின் அகிம்சை ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் ஒரு நடவடிக்கையாக அரசாங்கத்திற்கு வரி கட்டுதல், அதாவது வருமானவரி மற்றும் தொலைபேசி, மின்சார, சுங்க, நில வருமானம் என்பன செலுத்துதலானது, கிழக்குப் பாகிஸ்தான் முழுவதும் கடந்த சில தினங்களாக பூரணமாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அவாமி லீக்கின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வரி செலுத்துவோர் அவற்றைச் செலுத்தவுமில்லை ; வரி சேகரிப்போர் இயங்கவுமில்லை ’.

பங்களாதேஷ் சேர்ந்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தரகளும் எதிர்ப்பியக்கத்தின் கருத்தை ஏற்று அவர்களுடன் தாழும் இணைந்ததைக் கவனித்தல் முக்கியமானதாகும். ஆனால் அவர்களிடம் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டும் வழமையான கடமை ஓப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. கடமையிலிருக்கும்போதே எதிர்ப்பாளர்களாகவும் இருந்தார்கள் அதனையொள்மாக பொலிஸ் வான்களிலும் கறுப்புக்கொடிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. [கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் கடமையாற்றிக்கொண்டிருந்த பொலிசாரில் மிகப் பெரும்பான்மைபோர் கிழக்கை(பங்களாதேஷ்)யே சேர்ந்தவர்கள் என்பதை இங்கு நாம் அவதானிக்க வேண்டும்—ஆர்]

அகிம்சா எதிர்ப்பியக்கத்தின் தாக்கங்களை ஆராய்ந்து டோன் நிருபர் பின்வரும் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருந்தார் : “இன்று 10 வது நாளாக (மார்ச் 11) அகிம்சை ஒத்துழையாமை இயக்கம் கிழக்குப் பாகிஸ்தான் முழுவதிலும் அரசாங்க அரசு சார்ந்த அலுவலகங்கள், நீதிமன்றங்கள், கல்வி நிலையங்கள் என்பவற்றைப் பாதித்துக்கொண்டு தொடர்ந்தது. இயக்கத்தை தொடர்ந்து நடாத்தவேண்டுமென்ற அவாமி லீக்கின் உத்தரவிற்கிணங்க உத்தியோகத்தரகள், அரசு அலுவலகத்திகாரிகள், தனியார்நிறுவன அலுவலர்கள் ஆகியோர் தங்கள் அலுவலகங்களுக்குச் செல்லவில்லை.”

பங்களாதேஷ் அரசு

போராட்டத்தின் 3 வது கிழமை மார்ச் 15-ல் தொடங்கியபோது அகிம்சை இயக்கத்தைத் தொடர்வதற்கான புதிய உத்தரவுகளை முஜிபுர் பிறப்பித்தார். அடிமைத்தளையை அலுத்தெறியும் இலட்சியம் அடையப்படும்வரை அமைத்தபோராட்டத்தை மக்கள் இருமடங்கு வலுவடன் நடத்த வேண்டுமென்று அவர் கேட்டுக் கொண்டார். தெரிவு செய்யப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகளிலிருந்து அமைக்கப்படும் நம்பகமான குழுவின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் பங்களாதேஷின் அரசநிர்வாகம் அமைக்கப்படுமென ரஃமான் புதிய உத்தரவு பிறப்பித்தார்.

இங்நேரத்தில் எல்லா உள்நாட்டு வரிகளும் பங்களாதேஷ் கூயேச்சை அரசாங்கத்தினால் சேகரிக்கப்பட்டன. மத்தியவரிச் சேகரிப்பு மட்டும், அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் செல்லும்வரை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. பின்னர் ஒரு திகதியில் மத்தியவரியும் சேகரிக்கப்படும் என்று முஜிபுரின் உத்தரவு அறிவித்தது. முஜிபுர் ரஃமானின் சக்திவாய்ந்த தலைமையின்கீழ் கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் அமைதிப் போராட்டம் எவ்வளவு பலம்வாய்ந்ததாக இருந்தது என்பதற்கு உத்தரவுகளும், வரிவகுவிக்க

எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளும். ஓர் எடுத்துக் காட்டாக இருந்தன. வங்கிகளும் நிதி நிலையங்களும் புதிய அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ் வழுமைப்பால் கடமையாற்றின. இன்னேநு பறத்தில் புதிய அரசாங்கத் திற்கு ஆதரவு தெரிவித்து மேற்கு-எதிர்ப்பு ஊர்வலங்கள் ஷவ்வொருநாளும்நடந்தன. எல்லாப் பிரிவு மக்களும் எதிர்ப் பிபக்கத்துடன் தங்கள் ஜக்கியத்தைக் காட்டும் வண்ணம் இந்த அணிகளில் கலந்துகொண்டனர்.

வெற்றிக்குக் காரணம்

ஒரு சக்தி வாய்ந்த அவாமி லீக் கட்சியையும் மக்களின் முழுமனதான ஆதரவையும் விடுதலை இயக்கம் பெற்றிருந்தமை கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். அகிம்சை எதிர்ப்பு இயக்கம் தொடர்ந்து நடந்த போது மக்களால் தெரிவிசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தங்கள் பிரதீசங்களில் அமைதியை நிலைநாட்டவும் நிர்வாகத்தை நடத்தவும் பொறுப்புடையவர்களாக இருந்தார்கள். மேற்குப் பாகிஸ்தானின் காட்டுக்கோணமையாட்சியிலிருந்து விடுதலைய டைய வேண்டுமென்றபொதுதோக்கு அவர்களைப் பிணைத்தது. கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் அகிம்சை எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் பிரம்மாண்டாமான வெற்றிக்கு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று அவாமி லீக்கின் சாமரத்தியமும் கக்தியும் வாய்ந்த அமைப்பாகும்.

மஜிபுர் ரஃமானின் ஆளுமையும் இயக்கத்தின் வெற்றியில் பெரும்பங்கு கொண்டது. அவரே கவர்ச்சி மையமாக இருந்தார். எல்லாக் கட்டளைகளும் அவராலேயே பிறப்பிக் கப்பட்டன. சாத்வீக இயக்கத்தை நடத்தவேண்டியதன் அவசியத்தை அவர் திரும்பத் திரும்ப நினைவுபடுத்தினார்;

“குழப்பங்களிலும் கலவரங்களிலும் நாம் எதையும் பெற முடியாது” என்று கூறினார்கள். ஆதரவு ஊர்வலங்கள் ரஃமானின் வீட்டுக்குமுன் அனிவகுத்தன; மேற்கு - எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் அங்கே நடைபெற்றன.

மேற்கில் ஆதரவு

கிழக்கில் நடந்த அகிம்சை இயக்கத்தின் தாக்கம் மேற்குப் பாகிஸ்தானிலும் காணப்பட்டது. அநேக அரசியல் தலைவர்கள் வங்காளிகளின் கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவான அறிக்கைகளை வெளியிட்டனர்; வங்கத்தின் அகிம்சை எதிர்ப்பு இயக்கத்தவு கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டனர். லாகூரில் மேற்குப் பாகிஸ்தானிய மாணவர்கள் மஜிபுரின் நான்கு கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக உண்ணுவிரதம் ஒருந்தனர்.

உத்தரவு பின்பற்றினர்

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் 17வது நாளன்று, அவாமி லீக்கின் உத்தரவுகளை மக்கள் தொடர்ந்து பின்பற்றி வருகின்றார்கள் என்று ‘டோன்’ நிருபர் குறிப்பிட்டார்: “டாக்டர்கள், தாதிகள், நியாயவாதிகள், காப்புறுதியாளர்கள், விற்பனையாயாளர்கள், வங்கி ஊழியர்கள், கலைஞர்கள், வர்த்தகர்கள், இல்லத்தரசிகள் உட்பட வாழ்க்கையின் வெவ்வெறு பிரிவுகளைச் சேர்ந்த எண்ணற்றேர் அகிம்சை ஒத்துழையாமை இயக்கத்துடன் தங்கள் பூரண ஜக்கியத்தை வெளிக்காட்டுகிறார்கள்.” இயக்கம் மேலும் வலுவாக்கப்பட்டதால் இப்போது சங்கத் தீவை, உற்பத்திவரி, விற்பனைவரி என்பன உள்ளடக்கிய மத்திய வரியைக்கூட அவாமி லீக்கின் உத்தரவையடுத்து பங்களாதேவே உத்தியோகத்தர்கள் சேகரிக்கத் தொடர்ந்து கினார். இந்த வரிகள் பங்களாதேவேனின் வங்கி ஒன்றில் இடப்பட்டன.

மார்ச் 23-ம் நாளை மாணவர் மத்திய நடவடிக்கைக் குழுவானது ‘எதிர்ப்பு நாள்’ (Resistance Day) ஆகப் பிரகடனப் படுத்தியது. கிழக்குப் பாகிஸ்தான் முழுவதும்

அது அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. மேற்குப் பாகிஸ்தானிய இராணுவத்தினரின் துப்பாக்கிக் குடுகளினால் கொல்லப் பட்ட மக்களுக்காகத் துக்கம் கொடிவிக்கும் அடையளவாகக் கறுப்புக் கொடிகளும், செந்திறச் சூரியன், பொன் நிற பங்களதேவே படம் என்பவற்றை பச்சை நிறப் பின்னணியில் கொண்ட முந்திறத் தேசியக் கொடிகளும் எங்கும் பறக்க விடப்பட்டன. மேற்குப் பாகிஸ்தானிய மக்கள் கட்சித்தலைவர் பூட்டோ, மஜிபுரடன் பேச்சு வார்த்தை நடாத்துவதற்காக வந்து தங்கியிருந்த ஹோட்டலிலும் கறுப்புக் கொடிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன.

பங்களாதேவேல் அவவேலோ குழப்பங்களோ கலவரங்களோ நடைபெறவில்லை என்பதை பத்திரிகைச் செய்திகள் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டின. தனது அரசியற் செய்தியில் Pakistan Press International டாக்காவிலிருந்து மார்ச் 24ல் எழுதியது. “கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் அமைதியை அழலாக்கும் நிறுவனங்கள் இயங்காவிட்டனும், குற்றச் செயல்கள், பலாத்காரம் ஆகியவற்றின் வீதம் மிகவும் குறைந்துள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.”

மஜிபுர் தனது வீட்டின்மூன் கூடியிருந்த மாபெரும் கூட்ட மொன்றில் உரையாறுகையில், மேற்குப் பாகிஸ்தானியரை விளித்து, “நாங்கள் ஒரு சமாதானத் தீர்வையே விரும்புகிறோம். ஆனால் நீங்கள் அதை விரும்பாவிடில், உங்களால் எங்களை அடக்க முடியாது” என்று வலியுறுத்தி வர். தங்கள் இலட்சியத்தை அடைவதற்காக மிகுந்த உறுதியுடன் இயங்கும்படி வங்காள மக்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அகிம்சையின் வெற்றியா?

மார்ச் 26ல் நிலைமை பூரணமாக மாறியது. மேற்குப் பாகிஸ்தானிய இராணுவம் நிராயுதபாணிகளான கிழக்குப் பாகிஸ்தான் மக்களை உக்கிரமாகத் தாக்கி, இயக்கத்தின் முழுத் தண்ணையையும் மாற்றியது. எதாப்புத் தலைவராக வைத்து செய்யப்பட்டனர்; பலர் கொல்லப் பட்டனர். இயக்கத்தின் தன்மை மாறியதுடன், ஆயுதந் தாங்கிய பேரராகவும் மாறியது. பத்திரிகைகள் கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்தப் பட்டதால் கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் நடப்பவற்றை வெளியார் சிதறல்களாகவே அறிய முடிந்தது.

மார்ச் 26-ன் பின் இயக்கத்தின் வளர்ச்சி எப்படிப் பட்டதாக இருந்தாலும், நாலு கிழமைகள் பாகிஸ்தானில் திறமையாகத் தாக்குப் பிடித்த அகிம்சை எதிர்ப்பியக்கத்தின் முக்கியத்துவம் சிறிதல்ல. கிழக்குப் பாகிஸ்தானிய அகிம்சை எதிர்ப்பியக்கம் சக்திவாய்ந்த எதிர்பாக இருந்ததற்கு அந்த அமைப்பு கொண்டிருந்த நல்ல தலைமையும், அவர்கள் முன்னே இருந்த திட்டமான இலட்சியமுமே காரணம் எனக் கருதப்படலாம். அத்துடன் அவர்கள் ஒரு பொது “எதிரி” யையே கொண்டிருந்தார்கள்.

அகிம்சை எதிர்ப்பு இயக்கம் பாகிஸ்தானின் பலம் வாய்ந்த இராணுவத்தால் வண்மத்துடன் நசுக்கப்பட்டது. ஆனால் அகிம்சை ஒத்துழையாமை இயக்கமானது பலாத்காரத்திற்கு மாற்றுவழி காணும் முயற்சி என்று துணித்து கூறலாம். இத்தடவை அது முடிவில் தோல்வியைத்தான் கண்டது என்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆனால் உண்மையில் இந்த முயற்சி மக்களை அகிம்சை எதிர்ப்பியக்கத்தில் சேரும் படியே தூண்டியது. அவ்வளவு தூரத்துக்குப் பலாத்கார

கிராமம்

எதிர்காலத்திலே இரண்டு அமைப்புக்கள் மட்டுமே இருக்கும்: கிராமமும் உலகும். உலகின் நிலப்படத் திலே, வசதிக்காக நாடுகளின் பெயர்கள் இருக்கக் கூடுமாயினும், உலகிற்கும் கிராமத்திற்கும் இடையிலே எந்த ஒரு அமைப்பும் இருக்கமாட்டாது. உடல் வாழ்க்கை சார்ந்த அதிகாரம் முழுவதும் கிராமத் திடமே இருக்கும். தனது சொந்த வாழ்க்கையை நடாத்தும் வலிமை கிராமத்திற்கு இருக்கும். முழு உலகினதும் ஒழுக்க முன் ணேற்றமானது ‘உலக நடு நிலையத்’ திடம் இருக்கும் மாவட்டங்களும் நாடுகளும் கிராமிய சமுதாயத்தின் பேராட்களாக (agents) மட்டுமே

இருக்கும். இவ்வாறு அடித்தளத்தில் கிராமமும், மையத்தில் உலக அதிகாரியமும் இருக்கும். ஓவ்வொன்றும் ஸராயிரம் தொட்டு மூவாயிரம் ஆட்களைக் கொண்ட சிறிய கிராமிய சமுதாயங்களின் அடிப்படையிலேயே மனித சமூகம் அமைந்திருக்கும். கிராமத்தில் உண்மையான செகாராத்துவமும் கூட்டுறவும் நிலவும். தனியார் சொத்துவிழை இருக்கமாட்டாது. கிராமமானது கூட்டு வாழ்வின் சிறந்தவொரு மாதிரி யாக இருக்கும். இந்த முதன்மையான சமுதாயங்களிற் கிடையிலான முடிவான இணைப்பாக உலக நடு நிலையம் இருக்கும்.

—வினாபோதி

உலகம்

→ 5 அகிம்சை ஒத்துழையாமை

முறை அறியப்பட்டிருந்தது. எனினும் ஆயுத வலிமையை எதிர்க்க ஒரு திறமையான மாற்றுவழியைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமலிருந்தது. மாற்றுவழி தேடும் முயற்சியென்று பலர் இன்றும் இருளிலேயே உழல்கின்றனர். நான்கு கிழமை களாக கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் நடைபெற்ற அகிம்சா எதிர்ப்பியக்கம் தன்னிலேயே ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியாகும். உதவியற்ற மக்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வலிமையான ஆயுதம் அகிம்சை எதிர்ப்பே என்பதை இது மீண்டும் விளக்கியது.

கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் இந்த அகிம்சை எதிர்ப்புமுறை உதவியற்ற மக்களினால் கையாளப்பட்ட ஒரு முதற்தந்திரமாகுமென சில விமர்சகர்கள் கருதலாம். அவர்களிடம் ஆயுதம் இல்லாததால் அவர்கள் அகிம்சா எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் சேர்ந்தார்கள், அதனால் அது பலமற்றவர்களின் ஆயுதமே என்று அவர்கள் வாதிடலாம். அவர்கள் கூற்றிலும் ஓரளவு உண்மையுண்டு. ஆனால் ஆயிரக் கணக்கான வங்காளிகள் ஏகோபித்து அகிம்சா எதிர்ப்பைக் கடைப்பிடித்தனர் என்ற உண்மையை அது நிலிடமுடியாது.

அகிம்சை ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் ஓவ்வொரு தோல்வியும் அமைதியான எதிர்ப்பு முறைகளைக் கண்டு பிடிக்கும் பாதையில் ஒரு முன்னேற்றம் என்றே கருதலாம். ஆயுதப் போரினால் தோற்கடிக்கப்பட்ட நாடுகள், வெற்றி பெறும் நம்பிக்கையுடன் திரும்பவும். போருக்காகப் பல்தைச் சேர்க்கின்றன என்ற உண்மைக்குச் சரித்திரம் சாட்சியாக உள்ளது. இதே வழி அகிம்சா எதிர்ப்பிற்கும் பொருந்தும். தற்காலிக வீழ்ச்சிகள் திரும்பவும் பலமடங்கு வலுவடன் பயணத்தைத் தொடர வேண்டியதன் அவசியத்தையே கட்டிக் காட்டுகின்றன.

கிழக்குப் பாகிஸ்தானிய அகிம்சை ஒத்துழையாமை முறை தற்காலிகமாகத் தோல்வியடைந்திருக்கலாம். ஆனால், பெரிய அளவில் அகிம்சைமுறை தொடரப்பட முடியும் என்பதற்கு இது ஒரு பெரும் உதாரணமாக விளங்குகிறது.

(முற்றும்)

→ 3 '77 இன ஒடுக்கல்

வெனின் ‘கூட்டுறவு, பற்றி’ என்ற தமது கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்-

‘சரியாகக் கூறின் எம்க்குச் செய்வதற்க ஒன்றே உள்ளது: அதாவது எமது மக்கள் எல்லோரும் கூட்டுறவில் பங்குபற்றுவதின் நன்மைகளை விளங்கக் கூடியதாகவும் இப் பங்குபற்றுதலை ஒழுங்குபடுத்தக் கூடியதாகவும் அவர்களை நாகரீகமடையச் செய்வதே. இது மாத்திரமே. இதைவிடச் சோசலிசத்திற்கு முன் நேற வேறு வழி இல்லை.’

‘நாகரீகமடைந்த கூட்டுறவாளர் முறையே சோசலிச முறையாகும்.’

‘கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்வது எமக்கு சோசலிச இயக்கம் வளர்வதற்குச் சரியானது.’

‘விவசாயிகள் அனைவரும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஒன்றுபடுத்தப் பட்டிருப்பார்களானால் இதுவரை நாம் சோசலிச மண்ணில் இரு கால்களையும் ஊன்றியவர்களாக நிற்போம்.’

Lenin: Selected Works, Vol. 3

எனவே சிறு அளவிலான கூட்டுறவு முயற்சிகளைத் தாபித்தே நாம் எமது தமிழ் சமுத்தின் பொருளாதார விடுதலையை அடைய முடியும்; பொருளாதார ரீதியில் நாம் சிறீ விளங்காவிலும், சிறீ விளங்கா அரசாங்கத்திலும் தங்கியிருக்கும் நிலையை மாற்ற முடியும். இம் முயற்சிகளுக்கு வேண்டிய சிறு உதவிகளைச் செய்ய தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு பொது நிதியை உருவாக்கி வைத்திருந்தால், இவற்றின் தீவிர வளர்ச்சிக்கு உதவியாக அமையும். “தமிழர் விடுதலையைக் காண முன் நிற்கிறோம்” என்று கூற பவர்கள் இதில் தமது கவனத்தைத் திருப்புவார்களாக. கடல் கடந்து திரவியம் தேடும் தமிழ்ச் சகோதரர்களும் இம் முயற்சிக்கு உதவ முடியும்.

தமிழர்களைக் காண முன் நிற்கிறோம் இன ஒடுக்கல் கல்களிலும் அரசியல் ஏமாற்றங்களிலுமிருந்து படிக்க வேண்டியவற்றை அறிந்து-உணர்ந்து நடக்காவிடின் எமது இன்னால்கள் இன்னும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகும். எமது விடுதலைப் பாதையும் நீண்டு கொண்டே போகும். ◎